

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DN. DVRANDI|| à Sancto Portiano, in Senten=||tias
Theologicas Petri Lombardi|| Commentariorum libri||
quatuor.||**

Durandus <de Sancto Porciano>

Antverpiæ, 1567

Quæstio secunda. Vtrum talis liberationis nostræ Christus debeat dici
redemptor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72607)

13 Ad secundū dicendū q̄ peccata patrū precedentū passionē Christi fuerunt remissa virtute passionis Christi, nō quidē exhibita, sed creditā, sicut enim dictum fuit passio Christi est causa remissionis peccati quoad culpam inquantū inclināt animū ad dilectionē Dei & detestationem peccati, quod potest facere credita, sicut & exhibita, sed dimissio peccati quoad penā totalem fuit per passionem Christi actu exhibitā, & ideo talem remissionem nō receperunt ante passionē Christi, vnde omnes descendebant in lymbum, vel in purgatoriū. Peccata autē sequentium passionem Christi per eam fuerunt dimissa quoad sufficientiam in omnibus nō autem quoad efficientiam, & hoc modo potest peccatum dimitti antequam sit, sicut potest parari medicina quæ sufficiens est expellere vel sanare morbum etiam in futurum.

14 Ad tertium dicendum q̄ passio Christi fuit vniuersalis causa remissionis peccatorum quā oportet applicare ad singulos ad hoc vt in eis fortietur suum effectum, quæ applicatio fit per fidem, & charitatē, & sacramentorum susceptionem, propter quod talia non superfluent.

QVÆSTIO SECUNDA.

Vtrum propter liberationē nostrā factam per passionē Christi dicatur redemptor noster.

Tho. 3. q. 48. art. 4. c. 5.

SECUNDO queritur, vtrum ratione talis liberationis Christus possit dici redemptor. Et videtur quod non. Quicūq; redimit aliquid soluit pretium ei qui possidebat, sed Christus non soluit sanguinem suum qui dicitur pretiū nostræ redemptionis diabolo qui nos captiuos tenebat, non ergo Christus nos sua passione redemit.

1. Itē nullus redimit iuste aliquid ab aliquo q̄ nō desit suum esse, sed homo per peccatum nō desit esse sub potestate Dei, ergo videtur q̄ non fuit redemptus.

2. IN Contrarium est quod dicitur Petri. 1. Non coramruptibilibus &c. sed precioso sanguine quasi agni immaculati, incontaminati Christi. Et Apoc. 5. Redemisti nos Deus in sanguine tuo.

3. RESPONSIO. Dicenda sunt duo. Primum est quod Christus ratione liberationis nostræ à peccato potest dici redemptor noster & mediator. Secundum est quod vtrumque est proprium Christo secundum humanam naturam.

4. Quod possit dici redemptor patet sic, satisfactio qua quis satisfacit pro peccato suo vel alieno dicitur pretium quo redemit se vel alios à peccato seu pœna peccato debita, secundum illud Dan. 4. Peccata tua elemosynis redime. Christus autē satisfecit pro peccatis nostris nō quidē pecuniā dando, sed dando seipsum morti & passioni pro nobis, ergo passio Christi potest dici pretiū & redemptio nostra, & Christus passus dicitur redemptor noster.

5. Quod etiam possit dici mediator patet ex eodē, officium enim mediatoris est reconciliare inimicos & discordantes, sed per Christū reconciliati sumus Deo à quo per peccatum discordabamus & cuius eramus inimici, ergo Christus est mediator inter nos & Deū. Maior patet. Minor declaratur ratione & autoritate. Ratione sic, per satisfactionē reconciliatur offendens offensā, sed Christus per passionem suā satisfecit pro nobis vt patet ex prædictis, ergo nos Deo reconciliauit. Idem patet autoritate Apost. Ro. 5. Cum inimici essemus Deo reconciliati sumus per mortem filij eius. & Col. 1. In ipso complacuit omnē plenitudinem inhabitare, & per eum reconciliari omnia in ipso pacificans per sanguinē crucis eius, siue quæ in celis, siue quæ in terris sunt, & sic patet primum.

6. Secundum scilicet q̄ esse redemptorem & mediatorem sit proprium Christo secundum humanā naturam, patet. Primum q̄ sit redemptor secundum eam, Quia Christus est redemptor noster inquantū pro nobis satisfecit, sed satisfecit pro omnibus patiendo secundum humanam naturā, ergo secundum eam est redemptor noster, & hoc est quod dicit Apost. ad Galat. 3. Christus nos redemit de maledictō legis factus pro nobis maledictū. Iuxta quod aduertendum est q̄ ad hoc quod aliquis redimat duo requirantur, scilicet actus solutionis, & q̄ pretiū quod non est suum, sed alterius, talis non dicitur redimere principaliter, sed magis ille cuius est pretium. Pretium autem no-

stræ redemptionis fuit sanguis Christi, vel mors eius quam ipse Christus exsoluit, & vtrumq; istorū pertinet ad Christum immediatē inquantum homo est, quauis ad totam trinitatem pertineat sicut ad causam primā cuius erat vita & mors Christi sicut primi actoris, & qua trinitas inspirata fuit homini Christo passio eius pro nostra redemptione, & ideo esse proprium & immediatum redemptorem conuenit tantum Christo inquantum est homo, quauis possit attribui toti trinitati sicut primæ causæ. Quod etiam sibi soli secundum naturam humanam proprie conueniat esse mediatorem. patet ex eodē, quia Christus est mediator inquantum reconciliauit nos deo per mortem suam vt patet ex dictis, sed mortuus est secundum naturā humanam, & nō secundum diuinā, ergo secundum eam conuenit eum esse mediatorem.

7. Ad primum arg. dicendum quod per peccatum homo erat principaliter obligatus Deo quoad penam, quia in Deum principaliter deliquerat, sed erat obligatus diabolo tanq̄ tortori cui iuste Deo permittente traditus fuerat, pretium autem redemptionis debet solui principali, non mediatori, & ideo Christus mortem suam tanquam pretium nostræ redemptionis exhibuit Deo patri ad reconciliationem nostram & non diabolo.

8. Ad secundum dicendum est q̄ homo dicitur esse dei dupliciter. Vno modo inquantum subiicitur eius potestati, & hoc modo nāquam desit homo esse homo dei. Alio modo per vniōnem charitatis ad eum secundum illud Ro. 8. Si quis spiritum Dei non habet, hic non est eius, & hoc modo desit homo esse dei per peccatū, propter quod homo inquantum fuit à peccato liberatus Christo passio & satisfaciēte, dicitur per passionem Christi esse redemptus.

Sententia huius distinctionis. X X. in generali & speciali.

SI vero queritur vtrum Deus Superius determinauit Magister quomodo per passionem Christi liberamur à malis. Hic determinat de causis passionis. Et diuiditur in duas. Primo enim assignat causā cōgruentiæ passionis Secundo efficiētiæ ipsius, Christus ergo sacerdos. Prima in quatuor. Primo assignat causam congruentiæ passionis ex vilitate nostra. Secundo ex decetia iustitiæ ibi, est autem alia ratio. Tertio prosequitur iustitiæ ordinem ibi, sed qua iustitia. Quarto ostendit quod isto ordine pretermisso potuit hominem liberare ibi, si enim tres. Secunda pars principalis, Christus ergo sacerdos. Diuiditur in tres. Primo determinat de causa efficiēte passionis quantum ad opus operā. i. quantum ad ipsam operationē causæ efficientis. Secundo quantum ad opus operatū ibi, passio ergo Christi. Tertio mouet quādam dubitationē & soluit ibi, cum autem passio. Hæc est diuisio &c.

1. IN Speciali sic procedit, & proponit primo quantum quaestionem vtrum Deus potuit genus humanū saluare aliter q̄ per mortem Christi, & respondet quod sic, sed iste modus fuit conuenientior. Quod ostendit primo ex nostra necessitate, quia per hoc mens nostra magis in Deum erigitur & ad eius amorē excitatur. Postea ponit aliam causam quæ sumitur ex dei iustitia hoc enim modo Christus diabolum nō expoliavit, sed ex iustitia superauit, homo enim per peccatum deo permittente potestati diaboli subditus erat, nec tamen per hoc subtractus est à dei potestate, quia nec diabolum quantum ad dona naturalia alienus exiit à dono ipsius, per Christi autem passionem & iustitiā diabolum victus est, & homo à potestate eius ereptus. Postea declarat modum & ordinem secundum quem diabolum victus est, & dicit q̄ diabolum procurauit Christum occidi in quo nulla erat causa mortis, & ideo iustum fuit vt in omnes in Christum credentes diabolum perderet potestatem. & licet diabolum porerit vinci per potestati, magis tamē decuit vt per iustitiā vinceretur, quia ipse est impugnator iustitiæ, vt nos Christum in iustitia imitemur. Postea dicit alium modum liberationis fuisse possibile, sola enim dei misericordia homo potuit liberari, cum deus super hominē & diabolum habeat plenariam potestatem, nec diabolum habeat aliquod ius detinenti hominē. Postea dicit q̄ Christus fuit causa efficiēs nostræ redemptionis, inquantum ipse qui est summus sacerdos,